

Lietas arhīva Nr. K71-0038-25/11
ECLI:LV:VRT:2025:0411.19410061523.4.S

Vidzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

2025.gada 11.aprīlī

Vidzemes rajona tiesa Madonā

tiesnese Ilze Lazdiņa,

piedaloties prokurorei Anetei Kaparkalējai

un aizstāvim Normundam Pētersonam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un /Persona D/ , personas kods /Personas kods B/, pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.

Aprakstošā daļa

/Persona C/ un /Persona D/ izdarīja transportlīdzekļa zādzību personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

/Persona C/ un /Persona D/, būdami alkohola ietekmē , 2023.gada 25.martā ap plkst. 21.00 līdz plkst. 21.30 atradās /Adrese/ pagalmā.

Atrodoties minētajā vietā, /Persona C/ un /Persona D/, mantkārīgu motīvu vadīti, nolūkā izdarīt transportlīdzekļa zādzību, būdami pārliecināti, ka viņu darbības neviens nenovēro, piegāja pie /Persona E/ piederošā transportlīdzekļa *VW Sharan*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/. /Persona D/ pa neaizslēgtām durvīm iekļuva minētās automašīnas salonā un apsēdās autovadītāja sēdvietā. /Persona C/ apsēdās priekšējā pasažiera sēdvietā un, pārbaudot transportlīdzekļa cimdu nodalījumu, atrada minētā transportlīdzekļa aizdedzes atslēgas, kuras padeva /Persona D/, kurš ar tām iedarbināja transportlīdzekli. Tad abi ar automašīnu aizbrauca prom.

Tādā veid/Persona C/ un /Persona D/ personu grupā pēc iepriekšējās vienošanās slepeni nozaga cietušajam /Persona E/ piederošo transportlīdzekli , kura vērtība 700 *euro.*

Ar savām darbībām /Persona C/ un /Persona D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts 175.panta trešajā daļā .

Motīvu daļa

Apsūdz/Persona C/ tiesas sēdē nepiedalījās. Uz2024.gada 17.janvāra un 16.aprīļa tiesas sēdēm apsūdzētais neieradās un attaisnojošus dokumentus tiesai neiesniedza. Piespiedu kārtā /Persona C/ netika nogādāts uz 2024.gada 2.jūlijā un 14.augustā notikušajām tiesas sēdēm. Ar tiesas 2024.gada 14.augusta lēmumu apsūdzētajam tika piemērots drošības līdzeklis apcietinājums un izsludināta viņa meklēšana, vienlaicīgi apturot kriminālprocesu.

No Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes 2025. gada 31.janvārī saņemta informācija, ka/Persona C/ atrašanās vieta nav zināma. Līdz ar to atjaunota tiesvedība , nolemjot krimināllietu iztiesāt apsūdzētā prombūtnē, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 465. panta pirmās daļas 1.punktā daļā noteiktajam, proti, krimināllietu tiesa var iztiesāt apsūdzētā prombūtnē (*in absentia*), ja apsūdzētā atrašanās vieta nav zināma un tas norādīts informācijā par meklēšanas rezultātu.

/Persona C/ aizstāvību kriminālprocesā veica zvērināts advokātsN.Pētersons.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /Persona C/ pirmstiesas izmeklēšanā savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas atzinis pilnībā un izteicis lūgumu lietu skatīt bez pierādījumu pārbaudes . Norādījis, ka paliek pie iepriekš sniegtajām liecībām *(lietas 120.,121.lapa).*

/Persona D/ tiesas izmeklēšanā savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina, norādot, ka piekrīt pirmstiesas procesā konstatētajiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem un kvalifikācijai un izmantoja tiesības neliecināt.

Neskatoties uz to, ka gan /Persona C/ gan /Persona D/ savu vainu atzinu atzinuši pilnībā un lūguši lietu skatīt bez pierādījumu pārbaudes, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto, krimināllieta iztiesāta, veicot pierādījumu pārbaudi.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.[1] panta 1., 2.punktam abu apsūdzēto pirmstiesas procesā sniegtās liecības vērtējamas kā pierādījumi.

No /Persona C/ kā personas, kurai tiesības uz aizstāvību, liecinātā izriet, ka 2023.gada sākumā atbraucis uz /Adrese A/ , kur strādājis mežistrādē kopā ar /Persona F/, /Persona G/, /Persona H/ un /Persona I/, kuram uzvārdu nezina. 2023.gada 25. martā kopā ar minētajām personām lietojis alkoholu, aizgājuši uz/Persona R/ dzīvokli. Tur atnācis arī /Persona D/. Ejot prom no minētā dzīvokļa sapratis, ka ir par daudz iedzēris un izdomājis iekāpt atpūstiesRaita automašīnā - melnas krāsas *VW Sharan*, kas atradusies mājas pagalmā. Automašīnā iekāpuši arī /Persona D/ un /Persona H/. Kādu laiku pasēdējuši, paklausījušies mūziku. Pēc tam pārsēdušies citā /Persona E/ piederošajā automašīnā - zaļas krāsas *VW Sharan*. Apsēdies blakussēdētāja vietā, atvēris cimdu nodalījumu un tur ieraudzījis automašīna atslēgas . Tās iedevis /Persona D/, kurš apsēdies vadītāja vietā. /Persona D/ iedarbinājis mašīnu, nedaudz pa pagalmu pabraucis. Mašīnā iekāpis arī /Persona H/, kurš ierosinājis braukt uz /Adrese G/. Automašīnu uz /Adrese G/ vadījis /Persona D/, bet pa ceļam viņus apturējuši policijas darbinieki. Savu vainu atzīstot pilnībā *(lietas 94.-97., 101.,109.,121.lapa).*

/Persona D/ liecinājis līdzīgi , ka sākotnēji zaļas krāsas automašīnā *VW Sharan* iesēdušies viņš un /Persona C/. /Persona C/ iedevis viņam no automašīnas cimdu nodalījuma paņemtās aizdedzes atslēgas . Iedarbinājis automašīnu, nedaudz pabraucis, tad pienācis /Persona H/ Palaidis/Persona H/ pie stūres , bet viņš tikai nedaudz pabraucis pa /Adrese A/. Bijuši /Adrese A/ piebraukuši pie /Persona C/ onkuļa /Persona F/ dzīvesvietas. Tad /Persona H/ izdomājis, ka vajag braukt uz /Adrese G/ pie draudzenes. Tā kā /Persona H/ slikti vadījis automašīnu, pats pieteicies to vadīt, neraugoties uz to, ka nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību un iepriekš bijis lietojis alkoholu. /Persona C/ apsēdies blakus, bet /Persona H/ apsēdies aizmugures sēdeklī. Pa ceļam uz /Adrese G/ ieraudzījuši policijas automašīnu ar ieslēgtām bākugunīm un skaņas signāliem. Paklausot /Persona H/ un /Persona C/ , neapstājies un turpinājis braukt. Bēgšanas rezultātā, kad policisti centušies apstādināt viņa vadīto automašīnu, iebuktējis policijas dienesta transportlīdzekli Apturēti netālu no /Adrese F/ Zinot, ka nozagtā automašīna tikusi atdota īpašniekam /Persona E/. Izdarīto nožēlojot *(lietas 34.-37.,43. 47.-48.52.,55.lapa).*

Abu apsūdzēto vaina tādā apjomā, kāda tā noteikta ar šo spriedumu, bez viņu pašu vaļsirdīgas atzīšanās pirmstiesas kriminālprocesa laikā, ir konstatēta ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem.

Kā redzams no cietušā /Persona E/ 2023 .gada 29.marta iesnieguma un 2023.gada 18.aprīļa liecības , savu transportlīdzekli *VW Sharan*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/ , bijis nodevis lietošanā tēvam /Persona R/. 2023.gada 25.martā ap plkst.21.30 no paziņas/Persona J/ uzzinājis, ka automašīna vairs neatrodas pie mājas/Adrese/, kur dzīvo viņa tēvs. Par notikušo informējis māsu/Persona K/, kura par automašīnas zādzību paziņojusi policijai. Turklāt viņa ievērojusi, ka automašīna izbrauc no /Adrese A/, tādēļ tai sekojusi. Apmēram pēc stundas viņam piezvanīts no policijas un pateikts, ka automašīna ir apturēta netālu no Praulienas. Tur ierodoties,

redzējis, ka viņa automašīnā pie stūres sēž /Persona D/ un salonā atrodas vēl divi vīrieši. Policijas darbinieki atdevuši viņam automašīnas atslēgas, bet automašīnu nogādāt uz /Adrese A/ varējis tikai nākošajā dienā ar auto evakuatoru. Lai gan automašīnai konstatējis bojājumus, kaitējuma kompensāciju nevēloties pieteikt *(lietas 2.-5. lapa).*

Lietas 6.lapā esošā informācija no CSDD apstiprina, ka automašīnas *VW Sharan*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/ , īpašnieks ir /Persona E/.

/Persona R/ liecinājis, ka dēls /Persona E/ 2023.gada februārī viņam lietošanā nodevis savu automašīnu *VW Sharan.* 25.martā atradies savā dzīvesvietā /Adrese/, kad pie viņa atnācis /Persona C/ kopā ar kādu paziņu. /Persona C/ samaksājis naudu par padarīto darbu. Visi kopā arī iedzēruši. Ne /Persona C/, ne viņa paziņam neesot atļāvis lietot automašīnu *VW Sharan*. Pieļaujot, ka aizdedzes atslēgas iespējams atradušās automašīnā. To, ka aizdzīta automašīna pateikusi kaimiņiene /Persona L/ *(lietas11.-12.lapa).*

/Persona F/ liecības izriet, ka viņam/Persona R/ ir stāstījis, ka /Persona C/ /Persona H/ un /Persona D/ nozaguši automašīnu , kas bijusi viņa lietošanā *(lietas 7.-8.lapa).*

/Persona L/ savā liecībā apstiprinājusi, ka 2023.gada 25.martavakarā mājas/Adrese/pagalmā redzējusi/Persona D/n divu/Persona R/ strādniekus. Izdzirdot, ka tiek iedarbināta /Persona E/ automašīna un tā izbrauc no pagalma , paziņojusi savai meitai /Persona J/ un kaimiņam/Persona R/ , ka , iespējams , mašīna ir nozagta *(lietas19.lapa).*

/Persona J/ norādījusi, ka viņa par mātes /Persona L/ teikto ir paziņojusi /Persona E/ *(lietas 18.lapa).*

/Persona K/ apliecinājusi, ka brālis /Persona E/ bijis nodevis savu automašīnu lietošanā tēvam /Persona R/ .2023.gada 25.marta vakarā /Persona R/ piezvanījis un pateicis, ka , iespējams automašīna ir nozagta. Pirms par notikušo informējusi policiju, braucot no /Adrese G/ uz /Adrese A/, ievērojusi, ka pretī brauc/Persona D/ ar brāļa automašīnu. Sekojusi automašīnai *(lietas 17.lapa).*

Arī notikuma aculiecinieks /Persona H/ līdzīgi kā apsūdzētie liecinājis, ka 2023.gada 25. martā kopā ar /Persona C/ lietojis alkoholu. Vēlāk aizgājuši uz /Persona R/ dzīvokli. Tur atnācis arī /Persona D/ Dodoties prom no minētā dzīvokļa, pagalmā redzējuši vairākas automašīnas, tai skaitā, divas *VW Sharan*. /Persona C/ teicis, ka *VW Sharan* pieder /Persona R/. No /Persona H/ liecinātā izriet, ka mašīnas atslēgas atradis /Persona C/. Sākotnēji bijusi doma tikai pabraukāt un pēc tam novietot automašīnu atpakaļ pie /Persona R/ mājas. Tad izdomājuši braukt uz /Adrese G/ . Automašīnu vadījis /Persona D/ Pats pa ceļam gulējis, bet kādā brīdī jutis, ka /Persona D/ vadītā automašīna saskaras ar citu transportlīdzekli. Sapratis, ka tā bijusi policijas automašīna *(lietas 64.-65.lapa).*

No policijas darbinieku /Persona M/ un /Persona N/ tiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām redzams, ka, pildot dienesta pienākumus, saņēmuši informāciju par automašīnu , kura braukusi no /Adrese A/ uz /Adrese G/ Bijušas aizdomas, ka tās vadītājs ir alkohola reibumā. Braucot no /Adrese G/ virzienā uz /Adrese A/, ar meklēto automašīnu samainījušies. Ieslēguši gaismas un skaņas signālus, braukuši tai mašīnai pakaļ, likuši vadītājam apstāties, bet tas prasību ignorējis. /Adrese K/ krustojumā automašīna strauji nobremzējusi, gribējusi nogriezties pa labi uz lidlauka pusi, bet noslāpusi. Pie stūres bijis /Persona D/ un mašīnā atradušās vēl divas personas. Visi bijuši alkohola reibumā. Pēc neilga laika piebraucis automašīnas īpašnieks un vēl kādi cilvēki no /Adrese A/.

Izvērtējot tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesai nerodas šaubas, ka /Persona C/ un /Persona D/ apsūdzībā norādītajā vietā, laikā un apstākļos slepeni nozaga cietušajam /Persona E/ piederošo transportlīdzekli *VW Sharan*. Paši apsūdzētie atzinuši, ka bez atļaujas aizbrauca ar minēto transportlīdzekli no daudzdzīvokļu mājas /Adrese E/ pagalma. Nav arī šaubu, ka transportlīdzekļa aizdedzes atslēgas automašīnā atrada /Persona C/ un tās iedeva /Persona D/, kurš automašīnu iedarbināja un vadīja. Abi apsūdzētie samērā detalizēti savās liecībās snieguši informāciju par notikušo un tā nav pretrunā ar lietā noskaidroto .

Tiesa uzskata, ka lietā ir iegūti ticami, attiecināmi un pietiekami pierādījumi apsūdzētā vainai. /Persona C/ un /Persona D/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un viņi ir sodāmi par izdarīto noziedzīgo nodarījumu.

Lemjot par krimināls oda piemērošanu, atbilstoši Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu krimināls oda mērķa sasniegšanu, un tieši, taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgu nodarījumu recidīva novēršanu, sabiedriskās drošības aizsardzību, citu personu atturēšanu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un notiesātās personas resocializāciju. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu , nosakot soda veidu , tiek ņemts vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība , savukārt, nosakot soda mēru, tiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta ceturtajai daļai Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir smags noziegums. Minētā panta sankcija pieļauj alternatīvu sodu piemērošanu, proti, brīvības atņemšanu, īslaicīgu brīvības atņemšanu, probācijas uzraudzību , sabiedrisko darbu, vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez tās.

/Persona C/ un /Persona D/ izdarījuši noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu. Tiesa atzīst, izvērtējot apsūdzētajiem piemērojamo soda veidu, jāņem vērā zādzības izdarīšanas apstākļi , tai skaitā , liecinieka /Persona R/ , kuram cietušais bija nodevis lietošanā savu mantu, rīcība, pieļaujot aizdedzes atslēgas atrašanos automašīnā. Tāpat jāņem vērā, ka cietušais apstiprinājis, ka būtiski zaudējumi saistībā ar automašīnas zādzību viņam nav nodarīti, kaitējuma kompensāciju nav pieteicis.

Lai arī, izlemjot jautājumu par soda noteikšanu, primārais ir izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, svarīgs faktors soda individualizācijas procesā ir vainīgā personības izvērtēšana .

/Persona C/ iepriekš ir vairākkārtīgi sodīts. Faktiski visas reizes par noziedzīgiem nodarījumiem pret īpašumu. Pēdējo reizi notiesāts ar Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 10.oktobra spriedumu krimināllietā Nr. 19410057723, kad atzīts par vainīgu Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā un 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem. Sods izciests 2023.gada 26.oktobrī. Sodāmība nav dzēsta. Ir atzīts par aizdomās turēto apturētajā krimināl procesā Nr.19410053424 *(lietas 216.-224. lapa)* . Turklāt no Tiesu informācijas sistēmā pieejamās informācijas redzams, ka Vidzemes rajona tiesā Gulbenē iztiesāšanā atrodas krimināl process Nr. 19410060023, kurā arī apsūdzēts /Persona C/.

/Persona C/ ir Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, apgādājamo nav. Ir mācījies speciālajā izglītības iestādē *(lietas 114.lapa)*. Bijis reģistrēts Tukuma psihiatriskā kabinetā 2007.gadā . Ārstu apmeklējis neregulāri, pēdējo reizi – 2017.gadā *(lietas116.lapa)*. Nav informācijas par pašreizējo faktisko dzīvesvietu un nodarbošanos .

/Persona D/ noskaidrots, ka arī viņš iepriekš vairākas reizes sodīts. Pēdējo - Vidzemes rajona tiesā 2023.gada 4.jūlijā krimināllietā Nr.19410057623 atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļa un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem un 10 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem un 6 mēnešiem. Šī sodāmība ir tieši saistīta ar izskatāmo lietu, jo sods /Persona D/ piemērots par nozagtā transportlīdzekļa *VW Sharan*, ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs/, vadīšanu alkohola reibumā 2023.gada 25.martā un vienlaicīgi arī par izvairīšanos no tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Pamatsodu /Persona D/ izcietis 2023.gada 4.augustā. Papildsods nav izciests *(lietas 204.-215 .lapa).*

/Persona D/ ir Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies. Pats paskaidroja, ka apgādībā ir viens bērns. Pašlaik strādājot gadījuma darbus mežistrādes jomā, dzīvojot pie mammas Cēsu novadā. Esot labojies un pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes, jaunus likumpārkāpumus neesot izdarījis.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm (*sk. A.Judins. Krimināls ods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp*).

Vērtējot ga/Persona C/ , gan /Persona D/ personības, atzīstams, ka viņi ir personas ar zemu tiesiskās apziņas līmeni. Neraugoties uz iepriekš piemērotajiem daudzajiem krimināls odiem, tai skaitā, pārsvarā par noziedzīgiem nodarījumiem, kas vērsti pret īpašumu, abi savu sociālo dzīves veidu nemaina. Nosakot soda veidu un mēru tiesa pievienojas tiesību zinātnē paustajai atziņai, ka „vairākus noziedzīgus nodarījumus izdarījusī persona ir negatīvāk vērtējama, jo viņas apziņā jau ir iesakņojies uzskats, ka sabiedrībā var dzīvot, savas personiskās egoistiskās

tieksmes izvirzot augstāk par citu cilvēku tiesībām un interesēm” *(Krastiņš U. Noziedzīgs nodarījums. Juridiskā mācību un izglītojošā literatūra. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2000, 185. lpp).* Nenoliedzami, ka persona, kas regulāri izdara noziedzīgus nodarījumus, rada lielāku kaitējumu un ir negatīvāk vērtējama nekā persona, kas izdara noziedzīgu nodarījumu pirmo reizi. Apsūdzētie vairākas reizes izcietuši arī brīvības atņemšanas sodu, tomēr tas nav bijis pietiekams pamats, lai izdarītu attiecīgus secinājumus par šādas savas uzvedības turpmāku nepieļaujamību.

Tiesas ie/Persona C/ un /Persona D/ ir izveidojusies stabila tendence izdarīt likumpārkāpumus, viņi ir bīstami sabiedrībai, apdraud citu sabiedrības locekļu mantiskās intereses un tiesības uzturēties drošā vidē. Nolūkā panākt Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi , tiesa atzīst par apmatotu prokurores izteikto viedokli, ka /Persona C/ piemērojams brīvības atņemšanas sods. Savukārt attiecībā uz /Persona D/, par kuru lietā nav ziņu, ka pēdējo divu gadu laikā būtu izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus, var piemērot sodu – probācijas uzraudzība, kā to paredz arī Krimināllikuma Pārejas noteikumu 32.punkts.Tiesas ieskatā, šādu sodu piemērošana abiem apsūdzētajiem būs krimināltiesisko attiecību taisnīgs noregulējums.

Nosakot piemērojamā soda mēru, tiesa ņem vērā vainīgo atbildību ietekmējošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /Persona D/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš savu vainu vaļsirdīgi atzina un pauda nožēlu par izdarīto. /Persona C/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa lietā nekonstatē.

Par Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1., 12.punktā noteiktiem atbildību pastiprinošiem apstākļiem abiem apsūdzētajiem atzīstami, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, izdarīts alkohola ietekmē.

Ievērojot, ka/Persona C/ nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi un ir divi atbildību pastiprinoši apstākli, tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas soda termiņš nosakāms virs sankcijas minimālās robežas. Arī attiecībā uz /Persona D/ , ņemot, ka ir konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi, soda termiņš nosakāms virs sankcijas minimālās robežas.

/Persona D/ noziedzīgu nodarījumu izdarījis pirms Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 4.jūlija sprieduma spēkā stāšanās, tādēļ nosakot sodu, un atbilstoši Krimināllikuma pārejas noteikumu 34.punktam jāņem vērā Krimināllikuma 50.panta piektās daļas *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim)* prasības . Minētā likuma norma paredz , ka galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus, ja pēc sprieduma taisīšanas vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

Ar 2023.gada 4.jūlija Vidzemes rajona tiesas spriedumu /Persona D/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem un 25 dienām , atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 gadiem, kā arī atzīts par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem un 20 dienām . Piemēroti Krimināllikuma 50.panta pirmās, otrās daļas nosacījumi un daļēji saskaitīti piespriestie sodi un sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem un 10 dienām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu , 1^1. daļas 2.punktu daļēji pievienots neizciestais papildsods pēc Vidzemes rajona tiesas 2022.gada 9.augusta sprieduma un galīgais sods pēc vairākiem spriedumiem noteikts brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem un 10 dienām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 7 gadiem un 6 mēnešiem.

Pamatsodu – brīvības atņemšana- /Persona D/ pēc 2023.gada 4.jūlija Vidzemes rajona tiesas sprieduma ir pilnībā izcietis 2023.gada 4.augustā. Papildsodu - transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana - izcietis daļēji , proti, 1 gadu 8 mēnešus un 5 dienas.

Nosakot galīgo sodu, jāņem vērā, ka ar jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu netiek pārtraukta ar iepriekšējo spriedumu noteiktā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešana, ja vien persona nav apcietināta, vai nav pieņemts jauns tiesas spriedums, pievienojot neizciesto papildsodu. Atzīstot personu par vainīgu

un sodot par jaunā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, par izciesto tiesību ierobežošanu tiek atzīts laika posms no šī papildsoda izciešanas uzsākšanas dienas līdz personas apcietināšanas dienai, bet, ja šis drošības līdzeklis netika piemērots, līdz jaunā tiesas sprieduma taisīšanas dienai. Nosakot galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem un piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, jaunajā spriedumā noteiktajam sodam jāpievieno agrāk piespriestā papildsoda – tiesību ierobežošana – daļa, kas nav izciesta jaunā sprieduma taisīšanas dienā.

Neizciestais papildsods uz sprieduma taisīšanas dienu izskatāmajā lietā /Persona D/ ir 5 gadi 9 mēneši un 25 dienas , kas, tiesas ieskatā, ir pilnīgi pievienojams šajā kriminālprocesā noteiktajam sodam.

Apsūdzētajam /Persona C/ šajā kriminālprocesā ar tiesas 2024.gada 14.augusta lēmumu piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums , atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanas dienai, jo nav mainījies tā piemērošanas pamats *(lietas 176.-177.lapa).*

/Persona D/ drošības līdzeklis nav piemērots un tiesa neuzskata, ka tas būtu piemērojams līdz spriedums spēkā stāšanās brīdim jo nav pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes vai izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus.

/Persona C/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību kriminālprocesā īstenoja aizstāvis N.Pētersons *(lietas 110.,124.,145.,146.,160.,166.,178.,229.,244.lapa)* . Zvērinātam advokātam saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 ”Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību” atbilstoši iesniegtajiem aprēķiniem izmaksājama atlīdzība kopumā 938,90 EUR. Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkts, 368.panta pirmā daļa paredz, ka procesuālie izdevumi no apsūdzētā piedzenami valsts labā.

No procesuālo izdevumu piedziņas var atbrīvot, ja persona ir maznodrošināta vai trūcīga, vai arī citos gadījumos, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā. Šādus apstākļus uz sprieduma pieejamības dienu tiesa /Persona C/ nekonstatē.

Krimināllietā kaitējuma kompensācija nav pieteikta. Lietā nav lietisko pierādījumu , dokumentu, ar noziedzīgu nodarījumu saistītas mantas, līdz ar to šie jautājumi tiesai nav jālemj.

Pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 523.panta 1^1. daļu šajā lietā pilna sprieduma pieejamības datums noteikts 2025.gada 25.aprīlis.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 465. panta pirmās daļas 1. punktu, 512., 520.,523., 530. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies spēkā.

Soda izciešanas sākumu skaitīt no /Persona C/ aizturēšanas dienas.

/Persona D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu *(likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 31.decembrim)* pilnīgi pieskaitīt sodu, kas piespriests ar Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 4.jūlija spriedumu un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem un 10 dienām, probācijas uzraudzību uz 1 gadu un 6 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem .

Soda termiņā ieskaitīt pilnībā izciesto pamatsodu pēc Vidzemes rajona tiesas 2023.gada 4.jūlija sprieduma - brīvības atņemšanu 4 mēnešus un 10 dienas un daļēji izciesto papildsodu - transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu – 1 gadu 8 mēnešus un 5 dienas.

Noteikt , ka izciešamais sods /Persona D/ ir probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības – 5 (pieciem) gadiem 9 (deviņiem) mēnešiem un 25 (divdesmit piecām) dienām.

Papildsoda - transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana - termiņu skaitīt no sprieduma pieejamības dienas – 2025.gada 11.aprīļa.

Desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās /Persona D/ pieteikties pamatsoda izciešanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīves vietai.

Piedzīt no /Persona C/ par labu valstij procesuālos izdevumus 938,90 EUR (deviņi simti trīsdesmit astoņus *euro* un 90 centus) par aizstāvja veikto darbu kriminālprocesā .

Procesuālie izdevumi maksājami norādot šādus rekvizītus: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138 BIC kods TRELLV22, konts LV05TREL819045814800B. Maksājuma mērķis: aizstāvja darba apmaksa –938,90 EUR , krimināllietā Nr. 19410061523.

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu noteikt termiņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža. Uzlikt par pienākumu samaksu apliecinošus dokumentus nekavējoties iesniegt Vidzemes rajona tiesā.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 darbdienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Vidzemes rajona tiesā.

Tiesas nolēmums, kas pieņemts, iztiesājot lietu apsūdzētā prombūtnē *(in absentia*), stājas spēkā vispārējā kārtībā.

/Persona C/ var pārsūdzēt spriedumu apelācijas kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad saņemta tā kopija.

Pilns spriedums pieejams 2025. gada 25.aprīlī.

Tiesnese I.Lazdiņa